

krajev. Če take nadloge ne morejo odpraviti naši poslanci, naj pa pridejo raj domú. Nemški „Schulverein“ se razprostira po vsi deželi, učitelji se podkupujejo z Judeževimi groši, katere Dežman deli, in če bi hoteli pisati vse, kar zvemo o breznačajnih, lačnih in nezmožnih kruhoborskih učiteljih, ki se le zmiraj na Pirkarja zanašajo, bi to dalo več strani. Kaj pomaga potlej nam vse prizadevanje, če pa Pirkar še zmiraj prav košato na svojem stolu sedi in v „švicarski hiši“ prav nalašč tako grdo o Slovencih govori, kakor mi ne maramo zapisati! Ni čuda potem, če se za Judeževe groše nemškega „šulferajna“ oglašajo lačni ali žejni učitelji! — To smo nalašč nekoliko režje zapisali, z nado, da bo morda prečastiti naš deželni predsednik, čegar blago čutje poznamo, usmilil se nas in naših slovenskih otrok, če namreč on pri ministerstvu več premore, kakor govori naših poslancev. Ako šola tako naprej gré, moramo Slovenci misliti le to, da smo odmenjeni za ponemčevanje, in skoro si bo želel vsak Slovenec, da ne dobi otrok, ker mu jih sedanje šole morajo potujčiti. Ranjki dr. Bleiweis je rekel: „Če šola ni naša, koliko let smo pa še Slovenci?“ Blagi mož je zdaj pod zemljo, a pisalec tega je prepričan, da bi bil naš oče ob vsi svoji mirnosti in hladni krvi vendar na tem mestu o tej zadevi zapisal še kaj veliko hujega, ker ga je ta reč zmiraj bolela.

— (Odbor gospej za napravo obleke revnim učenkam in učencem tukajšnjih šol) izreka sl. vodstvu kranjske hranilnice za velikodušni dar 200 gold. najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani 1. dne marca 1882.

— („Učiteljski Tovariš“) kaže števil. 5. t. l. v stavku „Novice pa dr. Janez Bleiweis“ str. 69 naukov sedem, katere je „otec Slov. Naroda“ uže l. 1848. dal v imenu slovenskega ljudstva slovenskim državnim poslancem, katere naj bi spolnovali tudi sedaj ne le slovenski, ampak vsi skupaj, na pr.: „Delajte pridno ustavo... Nikar ne pripustite, da bi se v zboru druge reči kvasile, ki ne segajo v vaše delo. Po nepotrebnih vgovorih Vi čas zapravljate, dežela pa drage denarje in nič ne pride naprej!“

— (Hranilnica ljubljanska) je tudi letos, kakor vsako leto, dovolila velik znesek za javne in dobrodelne namene, posebno šolam in dobrodelnim zavodom. Nepotrebno se nam med drugimi zdi tudi darilo nemškemu gledališču, ki je v takem stanu, da se ljudje k večjemu pohujšujejo, in v katerem se narodna društva zasramujejo, kakor se je to zgodilo nedavno naši čitalnici.

— (Okrajni sodnik) je postal g. Ivan Nabernik, dozda sodnijski adjunkt v Kamniku, in pride v Litijo. Ker je gospod Nabernik vrl narodnjak in jako miren gospod, ga bodo Litijčani gotovo veseli.

— (Vabilo k društveni besedi) v nedeljo 12. marca. Program: 1. Nedved — „V ljubem si ostala kraji“, zbor. 2. Mendelsohn-Bartholdy „Miru ljubav ne zna“, poje gospá A. Svetkova in gospica P. Namretova. 3. Deklamacija. 4. Gjuro Eisenhut — „San“, zbor z bariton-solo. (Solo poje g. Pucihar.) 5. Donizetti — „Lucia di Lamermoor“, šesterospjev, pojó gospá A. Svetkova, gospica P. Namretova in gospodje Meden, Markič, Stegnar, Valenta. 6. „Pol vina pol vode“. — Začetek ob pol 8. uri zvečer. K tej besedi vabi uljudno p. t. društvenike

čitalnični odbor.

Odbor opozoruje, da imajo vstop k društvenim veseliam izključivo le društveniki.

— (Med konji) v ljubljanski okolici se razširja uže delj časa jako nevarna bolezen, imenovana smolika (Pferderäude). Pretečeni mesec je poginilo na tej bolezni samo pri posestnikih na Savi 33 konj, na dolenski strani pa tudi nad 12 konj. Kmetovalci okolice ljubljanske imajo uže strah priti v Ljubljano, ker se bojé, da bi ne našli v kakem hlevu njih zdravi konji te nevarne bolezni. Tako poroča „Narod“.

— (Pirkarjevi učitelji.) Iz Št. Vida nad Ljubljano se nam poroča, da bi se farani na vso moč radi iznebili učitelja Krnca, čegar življenje ni ravno izgledno, — pa da vse pritožbe nič ne izdajo. Zdaj so sklenili, če dosedanji koraki nič ne pomagajo, nastopiti drugo pot.

— (Slovensko gledališče.) Polna hiša je najboljši dokaz o predstavi in v nedeljo je bila hiša polna izvzemši — se ve da — nemškutarska gospoda je v zaničevanju vsega slovenskega tako dosledna, da, če bi jo narodnjaki posnemali, bi bilo nemško gledališče še veliko prazneje, ko je navadno. — Igrali ste se dve igri: „Damo-kljejev meč“ — ne ravno mikavna igrice, ki je pa vendar gladko šla — in pa Linhartova, po dr. J. Bleiweisu predelana uže znana domača „Županova Micika“, katere dolgo uže ni bilo na ljubljanskem odru. Za obširneje poročilo nam danes primanjkuje prostora, zato moremo le toliko omeniti, da so se igralci in igralko dobro sukali po odru in je vse gladko teklo, poslušalci pa so bili po vsem zadovoljni z igrama in igralci, — dokaz, da domača reč mika.

— („Brencelj“) je te dni prifrčal drugikrat v tem letu in prinesel mnogo mikavnega in zbadljivega blaga.

Novičar iz tujih in domačih dežel.

Z Dunaja. — Obe zbornici državnega zbora hitite obravnavati nujniše predmete, posebno odseki neumorno zborujejo. V poslaniški zbornici se nadjajo ta teden dokončati obravnave o državnem proračunu in finančni postavi. Borsa se znamenito boljša, ker so se vzroki hudega padca uže zeló poravnali.

Upor na jugu je zeló nespremenjen. Motili so se tisti, ki so po precéj krvavih praskah zadnjih dni meseca februarja pričakovali uže konec upora, in enaka se jim zna zgoditi še večkrat. Ne dá se tajiti, da so uporniki pogumni in zvití, da imajo prijateljev, ki jih skrivej podpirajo, tako da upora še ne bo kmalu konec in gotovo treba bo še mnogo truda, mnogo krepkih udarcev naše vojske in mnogo denarja, in kedar se bo moglo reči: zdaj je upor zadušén, pričelo se bo še najtežje delo modrega vladanja.

Srbska. — Pretekli ponedeljek podala se je srbska skupščina h knezu Milanu prosit ga v imenu srbskega ljudstva, naj se proglasi srbskega kralja, in knez Milan sprejel je kraljevo krono. Toraj postane zdaj kneževina srbska — kraljestvo.

Angleška. — Ko je kraljica Viktorija se hotela z vozom odpeljati od kolodvora v svoj grad, streljal je na njo nek lačen človek, pa je k sreči ni zadel. Trdijo, da je bil napadnik uže v norišnici.

Žitna cena

v Ljubljani 4. marca 1882.

Hektoliter: pšenice domače 9 gold. 26 kr. — banaške 10 gold. 3 kr. — turšice 6 gold. 20 kr. — soršice 7 gold. 30 kr. — rži 6 gold. 18 kr. — ječmena 4 gold. 87 kr. — prosa 5 gold. 20 kr. — ajde 5 gold. 4 kr. — ovsa 3 gold. 41 kr. — Krompir 3 gold. 3 kr. 100 kilogramov.